Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26544
Copyright: Admont, Benediktinerstift

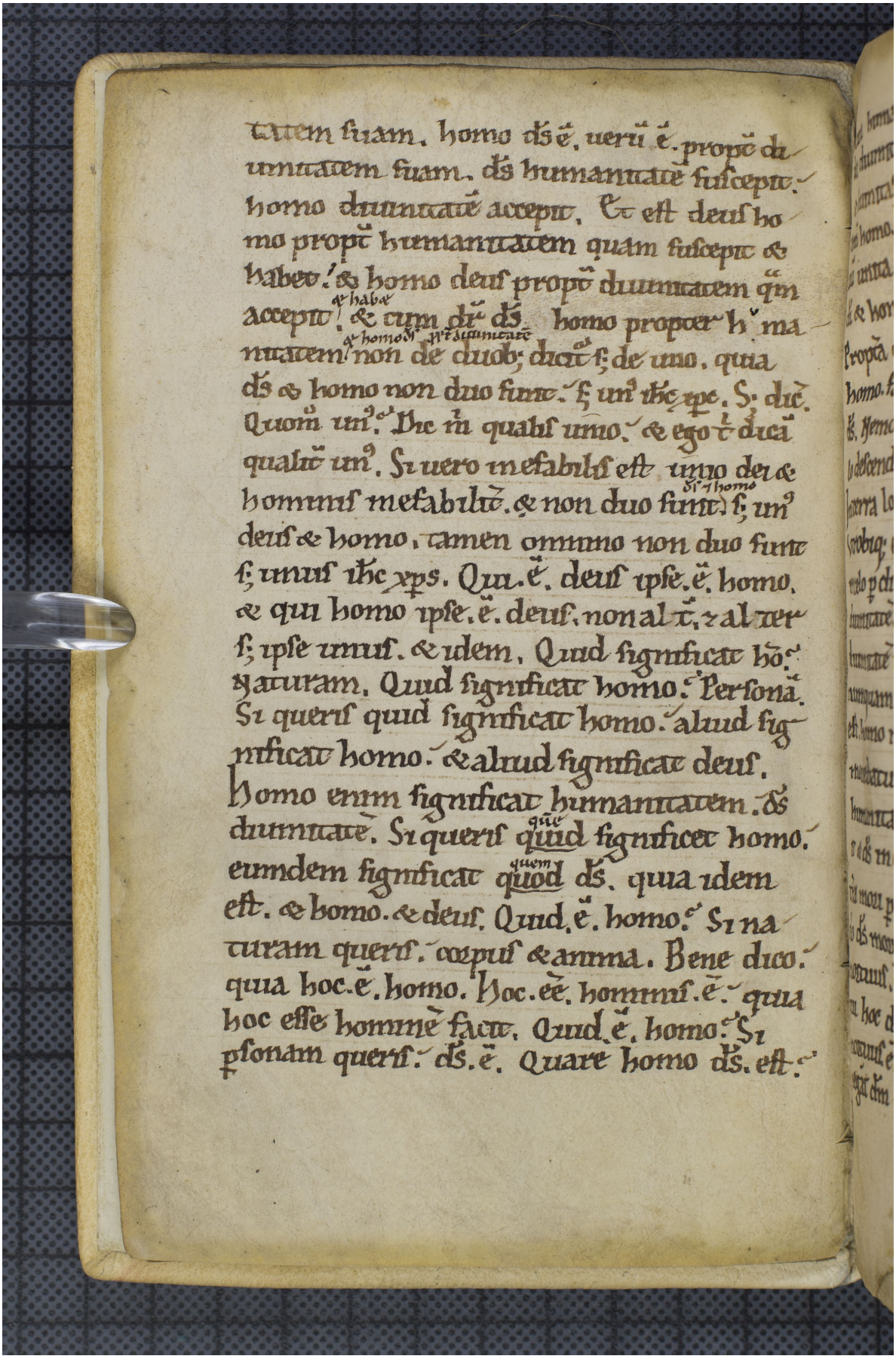

tatem suam. homo ds ē. uerū ē. propt̄ di
uinitatem suam. ds humanitatē suscepit.
homo diuinitatē accepit. Et est deus ho
mo propt̄ humanitatem quam suscepit &
habet. & homo deus propt̄ diuinitatem q̄m
accepit. & habet & cum dr̄ ds homo propter h̄ ma
nitatem & homo ds propter diuinitatē non de duob; dicit̄ s; de uno. quia
ds & homo non duo sunt. s; unus ihc xpc. S; dic.
Quom̄ unus. Dic mi qualis unio. & ego t̄ dicā
qualit̄ unus. Si uero inefabilis est unio dei &
hominis inefabilit̄. & non duo sunt ds & homo s; unus
deus & homo. tamen omnino non duo sunt
s; unus ihc xps. Qui ē. deus ipse ē. homo.
& qui homo ipse ē. deus. non alt̄. & alter
s; ipse unus. & idem. Quid significat hō.
naturam. Quid significat homo. Personā.
Si queris quid significat homo. aliud sig
nificat homo. & aliud significat deus.
Homo enim significat humanitatem. ds
diuinitatē. Si queris quē quid significet homo.
eumdem significat quem quod ds. quia idem
est. & homo. & deus. Quid ē. homo. Si na
turam queris. corpus & anima. Bene dico.
quia hoc ē. homo. Hoc ēē. hominis ē. quia
hoc esse hominē facit. Quid ē. homo. Si
psonam queris. ds ē. Quare homo ds est.